

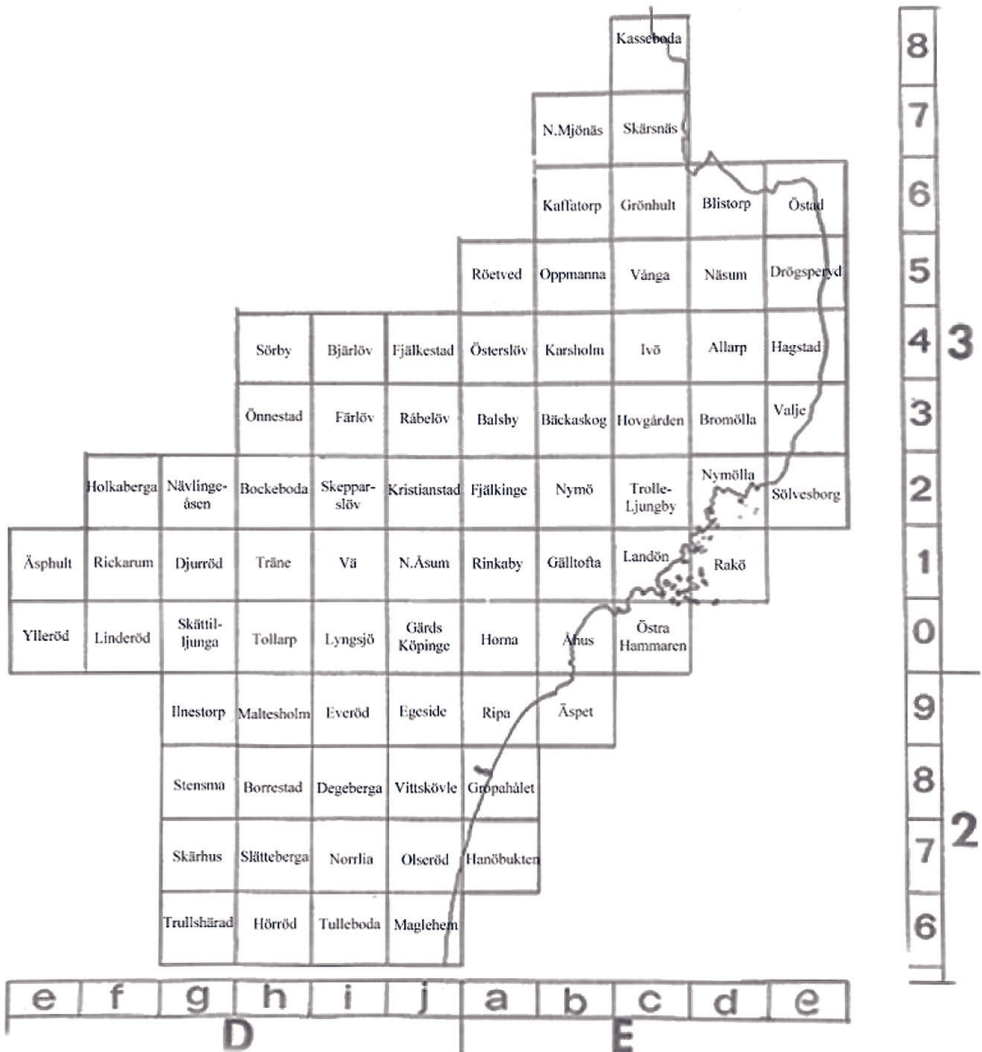
FÅGLARNAS UTBREDNING I KRISTIANSTAD OCH BROMÖLLA KOMMUNER, RESULTAT FRÅN SKÅNSK ATLASINVENTERING 2, 2004 – 2009

av Hans Cronert, Greger Flyckt och Ulf Jungbeck

Del VI Kungsfågel - Korp

Atlasredovisningen fortsätter med resultaten från ytterligare ett antal fågelarter. Hittills är följande publicerat: Del I - SPOVEN nr 2, 2010, Del II - SPOVEN nr 4, 2010, Del III - SPOVEN nr 1, 2011, Del IV - SPOVEN nr 2, 2011 och Del V – SPOVEN nr 4, 2011.

I detta nummer presenteras 25 nya arter, från kungsfågel till korp.



Figur 1. Referenskarta med rutnamn.

Kungsfågel

Kungsfågeln är vår minsta fågel och den trivs i barr- och blandskogar, gärna med inslag av äldre granar. Arten är med andra ord gynnad av alla de barrplanteringar som gjorts sedan början på förra seklet.

Kungsfågeln uppvisar inga större skillnader mellan inventeringsomgångarna, utan fanns med säker eller trolig häckning i omkring 90% av rutorna vid båda tillfällena. Möjligen kan de påtagligt färre rutorna med säkra häckningar indikera att det finns färre häckande par.

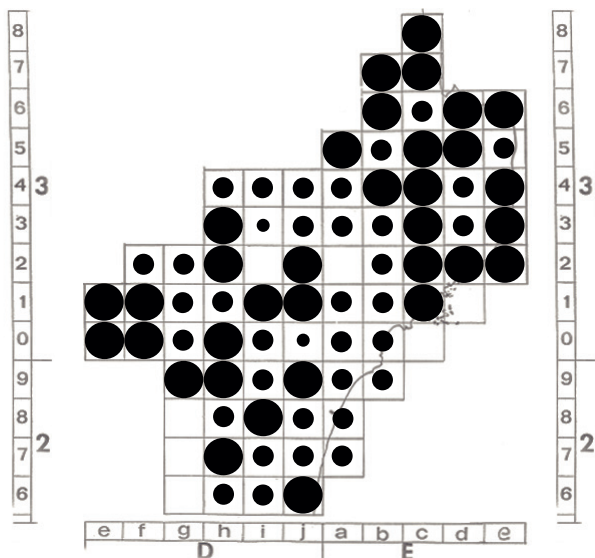
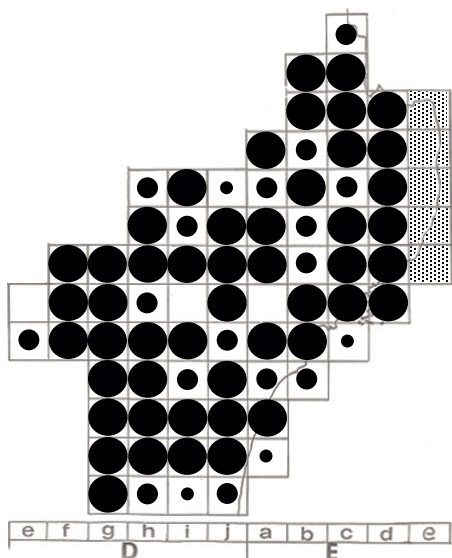
Genom att kungsfågeln är så spridd och finns i flertalet rutor är det svårt att utläsa något av den stora tillbakagång som skett för Sverige som helhet. Under den senaste trettioårsperioden har den minskat med 10-20%. Den senaste tioårsperioden har minskningen accelererat och uppgick till så mycket som 30-50%. Man vet inget om orsaken, men förmodar att det skett förändringar till det sämre i häckningsmiljön.

Atlas I - 1974-1983(85)

69 rutor av 72 (96%)
Säkra häckn.: 49 (68%)
Troliga häckn.: 16 (22%)
Möjliga häckn.: 4 (6%)

Atlas II – 2004-2009

65 rutor av 72 (90%)
Säkra häckn.: 30 (42%)
Troliga häckn.: 33 (46%)
Möjliga häckn.: 2 (3%)



Brandkronad kungsfågel

Som namnet antyder är den brandkronade kungsfågeln nära släkt med vår vanliga kungsfågel. Den uppges häcka i löv- och blandskogar. De etableringar som skett hos oss är företrädesvis i barrblandskogar med stort inslag av gran eller tall.

Den brandkronade kungsfågeln har vandrat in i vårt område under senare år. Vid den senaste atlasinventeringen noterades en säker häckning i sydligaste delen av området medan trolig häckning skett i ytterligare 6 rutor. Fynden under häckningstid är framförallt gjorda i de skogrikare delarna längs kusten eller i skogsbygderna i väster och norr.

Den brandkronade kungsfågeln har ökat generellt och häckningar har registrerats på andra håll i södra Sverige. Någon förklaring till ökningen har inte presenterats. Möjligen har förekomsten av mildare vintrar i norra Europa gynnat arten och möjliggjort spridning från randpopulationerna i exempelvis Tyskland och Polen.

Atlas I - 1974-1983(85)

0 rutor av 72 (0%)

Säkra häckn.: 0 (0%)

Troliga häckn.: 0 (0%)

Möjliga häckn.: 0 (0%)

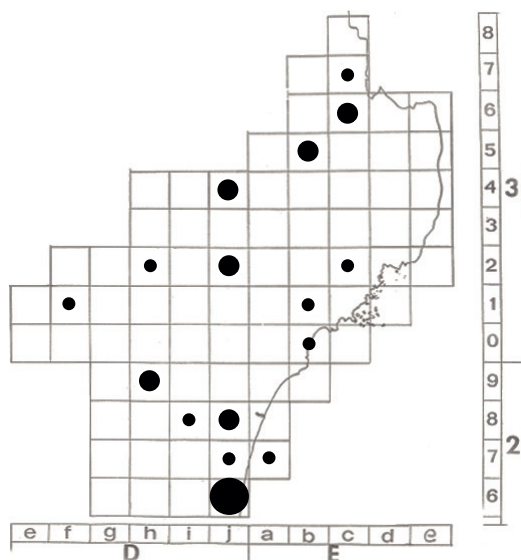
Atlas II – 2004-2009

16 rutor av 72 (22%)

Säkra häckn.: 1 (1%)

Troliga häckn.: 6 (8%)

Möjliga häckn.: 9 (13%)



Gärdsmyg

Gärdsmygen är bara snäppet större än kungsfåglarna och därmed är de fåglar som försöker övervintra känsliga för kalla vintrar. Det har märkts väldigt tydliga efter de senaste två vintarna. Gärdsmygen trivs i allehanda, gärna risiga och oskötta, skogsmiljöer.

Man kan inte urskilja några tydliga trender för gärdsmygen. Den fanns med säker och trolig häckning i 90-95% av atlasrutorna vid båda inventeringstillfällena.

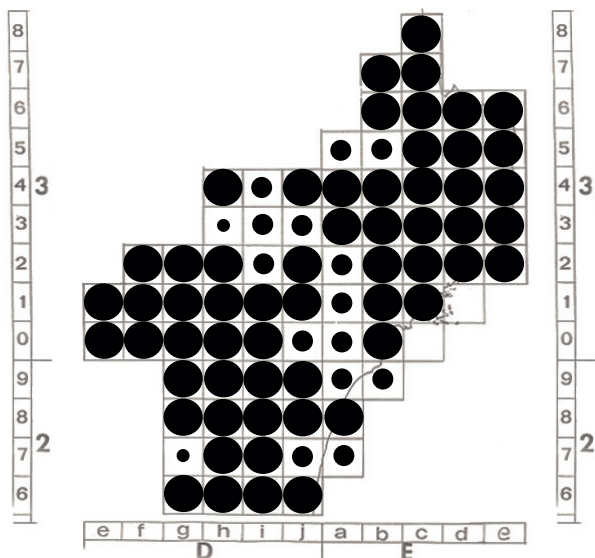
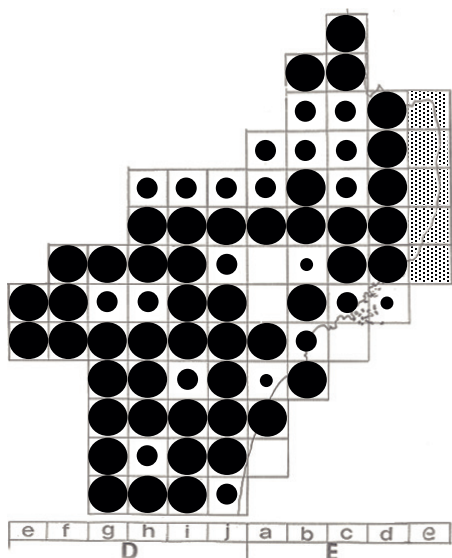
Nationellt har gärdsmygen ökat mycket kraftigt (mer än 80%) under den senaste trettioårsperioden, för att sedan under de senaste tioperioden ha minskat något igen.

Atlas I - 1974-1983(85)

68 rutor av 72 (94%)
Säkra häckn.: 47 (65%)
Troliga häckn.: 18 (25%)
Möjliga häckn.: 3 (4%)

Atlas II – 2004-2009

70 rutor av 72 (97%)
Säkra häckn.: 54 (75%)
Troliga häckn.: 14 (19%)
Möjliga häckn.: 2 (3%)



Grå flugsnappare

Grå flugsnapparen är lite av en doldis. Den är grå och oansenlig. Sången är diskret, högfrekvent och lätt att förbigå. Den trivs bäst i ganska torra, öppna skogar över hela inventeringsområdet. Den utnyttjar ofta bebyggelse för placering av sitt bo.

Arten verkar ha minskat något mellan atlasperioderna. Andelen rutor med säkra och trolig häckning har sjunkit från 93 till 86% av atlasrutorna .

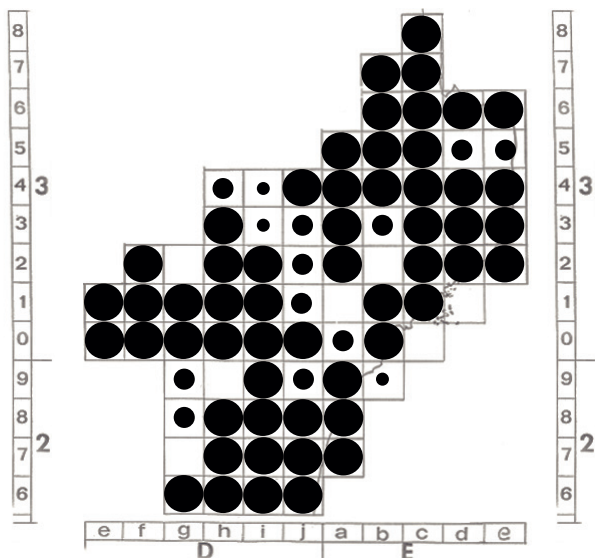
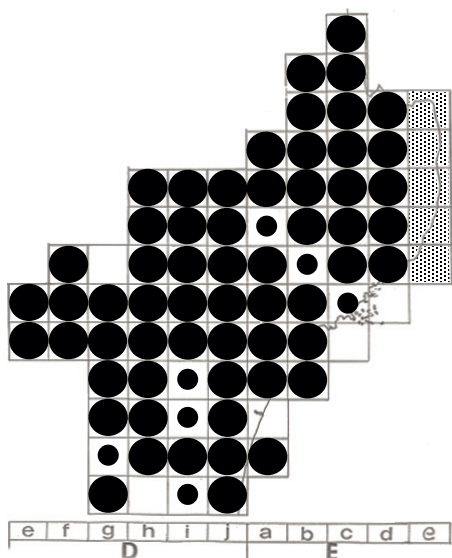
Sett ur ett nationellt perspektiv visar grå flugsnapparen ett mycket stabilt bestånd. Under den senaste tioårsperioden har den till och med ökat något (10-20%). Varför skiljer sig de lokala och nationella trenderna? Kan omvandlingen av äldre torp och gårdar med inägor och betesmark till skogsplanteringar med gran bidragit till minskningen i vårt område.

Atlas I - 1974-1983(85)

67 rutor av 72 (93%)
Säkra häckn.: 60 (83%)
Troliga häckn.: 7 (10%)
Möjliga häckn.: 0 (0%)

Atlas II – 2004-2009

65 rutor av 72 (90%)
Säkra häckn.: 52 (72%)
Troliga häckn.: 10 (14%)
Möjliga häckn.: 3 (4%)



Mindre flugsnappare

Mindre flugsnapparen är en mycket ovanlig häckfågel i nordöstra Skåne och antalet konstaterade häckningar rör sig bara om några enstaka. Någon favoriserad biotop i området går det inte att ha någon uppfattning om.

Rutor med säkra eller trolig häckning är få och registrerades bara vid första atlasinventeringen. Detta kan möjligen indikera att arten minskat.

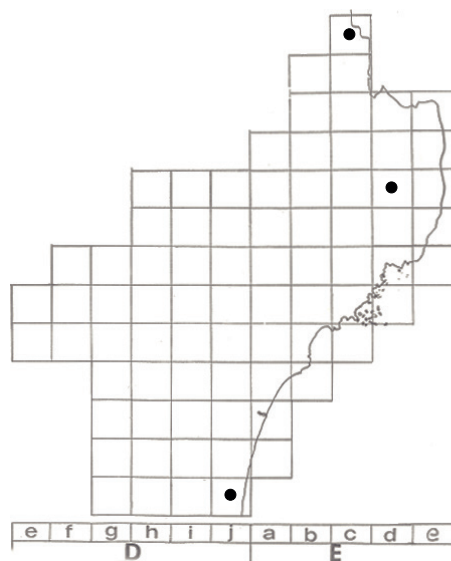
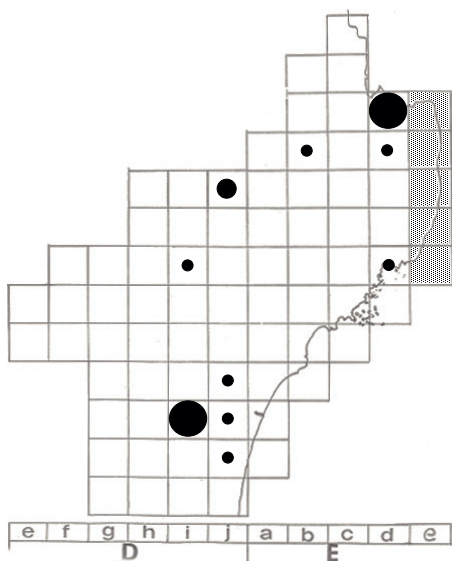
Sett ur ett nationellt perspektiv verkar mindre flugsnapparen ha minskat under de senaste trettio åren. Genom att arten är så ovanlig i landet är dataunderlaget mycket begränsat.

Atlas I - 1974-1983(85)

10 rutor av 72 (14%)
Säkra häckn.: 2(3%)
Troliga häckn.: 1(1%)
Möjliga häckn.: 7(10%)

Atlas II – 2004-2009

3 rutor av 72 (4%)
Säkra häckn.: 0 (0%)
Troliga häckn.: 0 (0%)
Möjliga häckn.: 3 (4%)



Svartvit flugsnappare

Svartvita flugsnapparen är väl spridd i området. Genom att den gärna häckar i holk är det lätt att konstatera häckning. Den trivs i allehanda trädbärande skogsmiljöer, gärna med inslag av löv, samt parker och trädgårdar.

Ingen skillnad kan utläsas mellan inventeringsomgångarna. Andelen säkra och troliga häckningar uppgick till 96 respektive 95%.

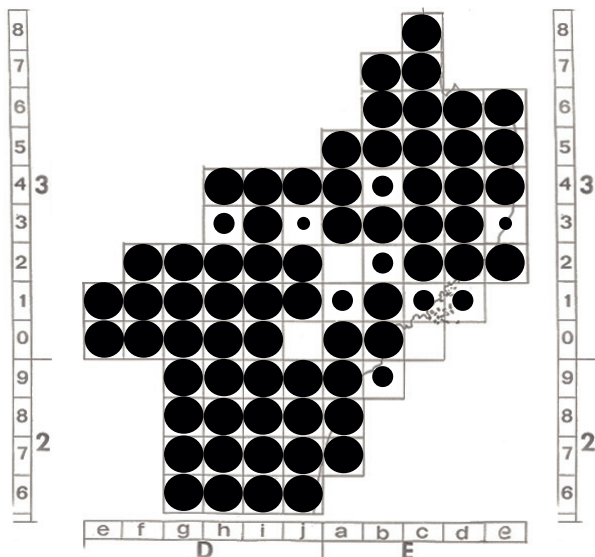
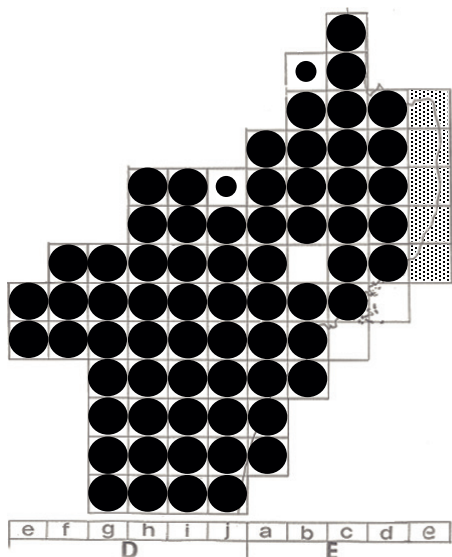
Sett ur ett trettioårsperspektiv har svartvita flugsnapparen minskat 20-30% i landet. Under den senaste tioårsperioden har minskningen avstannat. Någon förklaring till minskningen har inte presenterats. I Storbritannien, där arten minskat med 86% (!) under de senaste trettioårsperioden, diskuteras klimatförändringar, mer torra i övervintringsområdet i Sahelregionen i Afrika (söder om Sahara), ökad ökenutbredning på grund av torra och intensifierat jordbruk samt ökad användning av bekämpningsmedel mot bl a gräshoppor som möjliga orsaker.

Atlas I - 1974-1983(85)

69 rutor av 72 (96%)
Säkra häckn.: 67 (93%)
Troliga häckn.: 2 (3%)
Möjliga häckn.: 0 (0%)

Atlas II – 2004-2009

69 rutor av 72 (96%)
Säkra häckn.: 61 (85%)
Troliga häckn.: 7 (10%)
Möjliga häckn.: 1 (1%)



Talgoxe

Talgoxen är en av vår mest spridda fåglar som finns i de flesta trädmiljöer. De flesta är bekanta med den genom att den gärna besöker fågelbordet och tar närmsta fågelholk i anspråk.

Arten hade samma heltäckande utbredning, dvs den fanns i de flesta rutor, vid båda inventeringstillfällena.

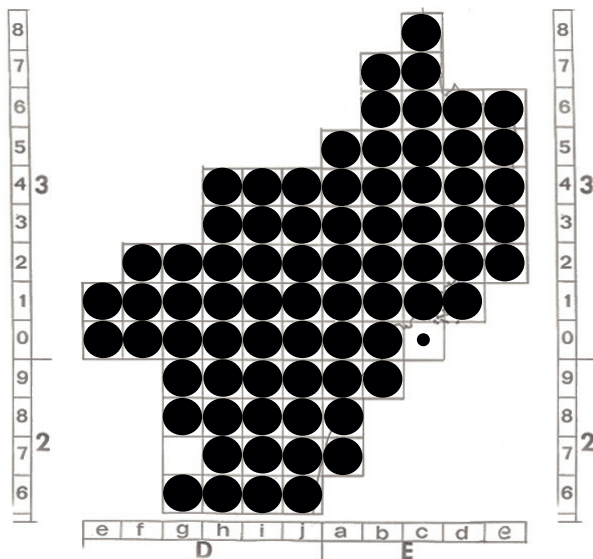
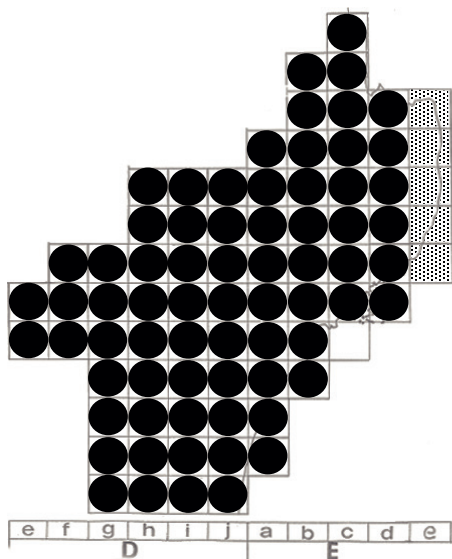
Nationellt uppvisar talgoxen en nedåtgående trend på trettioårsbasis med 10-20%, för att sedan åter hämta sig i samma storleksordning under de senaste tio åren. Genom sin vanlighet, slår inte förändringarna igenom i atlasinventeringen.

Atlas I - 1974-1983(85)

71 rutor av 72 (99%)
Säkra häckn.: 71 (99%)
Troliga häckn.: 0 (0%)
Möjliga häckn.: 0 (0%)

Atlas II – 2004-2009

71 rutor av 72 (99%)
Säkra häckn.: 70 (97%)
Troliga häckn.: 0 (0%)
Möjliga häckn.: 1 (1%)



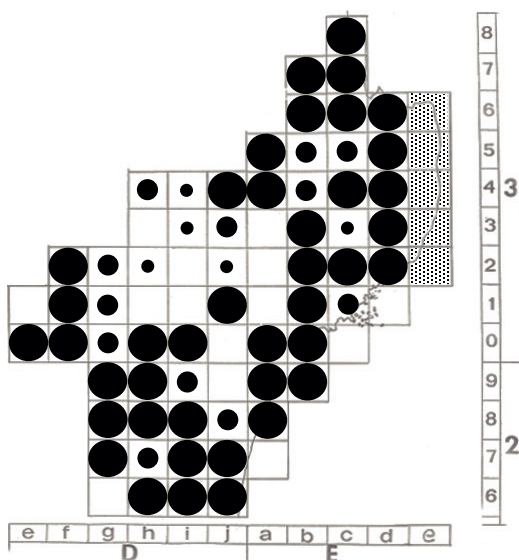
Svartmes

Svartmesen trivs bäst i barr- och barrblandskogar. Helst skall det finnas lite äldre gran i skogen. Svartmesen har möjligen minskat något mellan atlasinventeringarna. Resultaten visar förekomst med säker eller trolig häckning i 74 respektive 70% av rutorna.

Den svenska trenden är entydigt negativ. Sett över trettio uppgår minskningen till 10-20% och bara under den senaste tioårsperioden har arten minskat med 20-50%. Någon entydig förklaring finns inte. Fragmentering av lämpliga miljöer som ett resultat av det moderna skogsbruket diskuterats som en möjlig orsak.

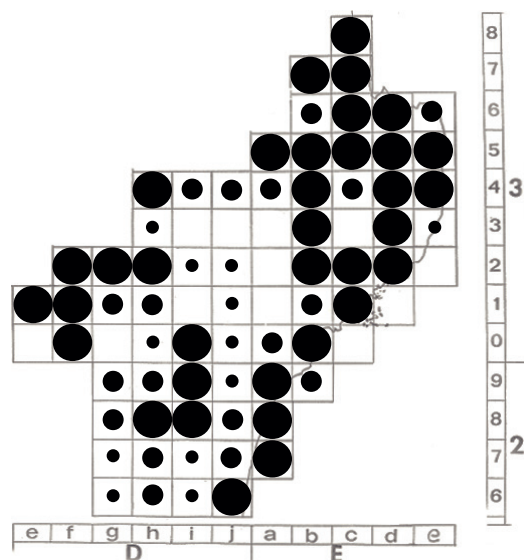
Atlas I - 1974-1983(85)

58 rutor av 72 (81%)
Säkra häckn.: 41 (57%)
Troliga häckn.: 12 (17%)
Möjliga häckn.: 5 (7%)



Atlas II – 2004-2009

61 rutor av 72 (85%)
Säkra häckn.: 33 (46%)
Troliga häckn.: 17 (24%)
Möjliga häckn.: 11 (15%)



Blåmes

Blåmesen häckar allmänt i de flesta löv- och blandskogar, parker och trädgårdar. Den är en av de första att utnyttja uppsatta fågelholkar.

Det är i princip ingen skillnad mellan inventeringsomgångarna och några trender för området kan inte urskiljas.

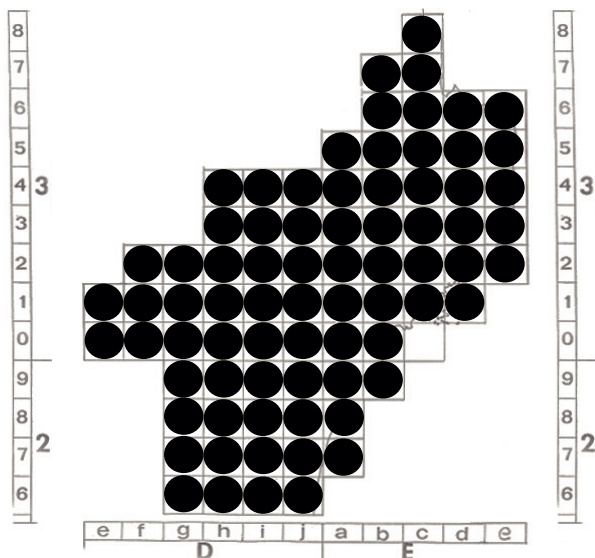
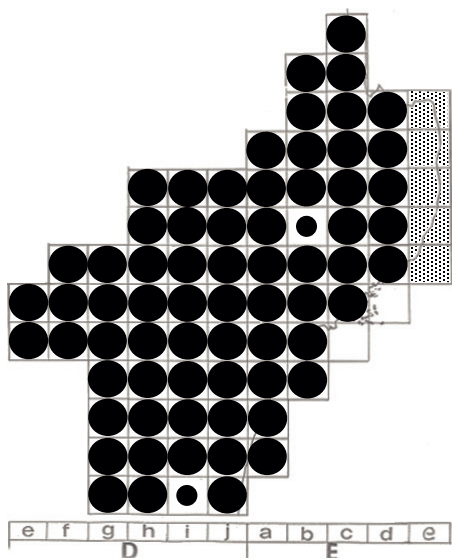
Blåmesen har ökat kraftigt i Sverige och ökningen ligger bortåt 30-50% under den senaste trettioårsperioden. Om antalet par blivit fler hos oss är omöjligt att uttala sig om på basis av atlasinventeringarna. Det ligger nära till hands att misstänka att effekten av varmare vintrar gått hand i hand med förändringar i häckningsmiljöerna, som tillsammans gynnat blåmesen.

Atlas I - 1974-1983(85)

70 rutor av 72 (97%)
Säkra häckn.: 68 (94%)
Troliga häckn.: 2 (3%)
Möjliga häckn.: 0 (0%)

Atlas II – 2004-2009

71 rutor av 72 (99%)
Säkra häckn.: 71 (99%)
Troliga häckn.: 0 (0%)
Möjliga häckn.: 0 (0%)



Tofsmes

Tofsmesen trivs främst i tall- och tallblandskogar. Inte oväntat finns den väl spridd i kusttallskogarna, tallplanteringar på slätten och i de mer naturliga tallblandskogarna i norr.

Andelen rutor med säkra och troliga häckningar är densamma vid båda atlasinventeringarna och några tendenser till förändringar finns inte.

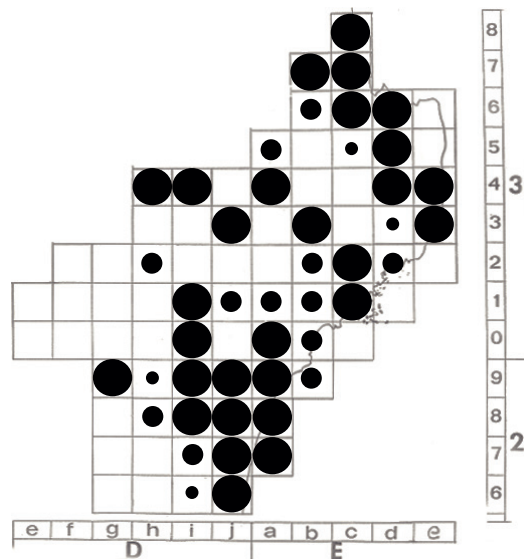
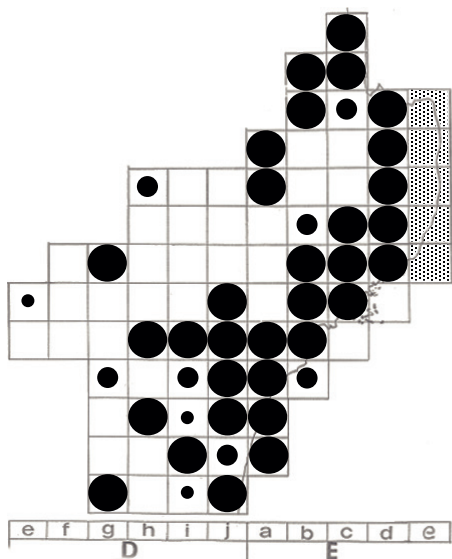
Någon riktigt långsiktig trend finns inte i Sverige. Däremot har en viss ökning (10-20%) skett den senaste tioårsperioden.

Atlas I - 1974-1983(85)

42 rutor av 72 (58%)
Säkra häckn.: 32 (44%)
Troliga häckn.: 7 (10%)
Möjliga häckn.: 3 (4%)

Atlas II – 2004-2009

43 rutor av 72 (60%)
Säkra häckn.: 27 (38%)
Troliga häckn.: 12 (17%)
Möjliga häckn.: 4 (6%)



Entita

Entitan är trots namnet en typisk lövskogsmes. Inte för inte kallades den förr ofta kärmmes. Den är mycket stationär och håller sig i reviret året om. Den vill gärna ha inslag av lite oskötta fuktiga partier med buskage och riklig undervegetation.

Entitan verkar ha minskat något i vårt område, från 90 till 82% (andel rutor med säker eller trolig häckning. Den verkar ha försvunnit helt från några rutor på slätten.

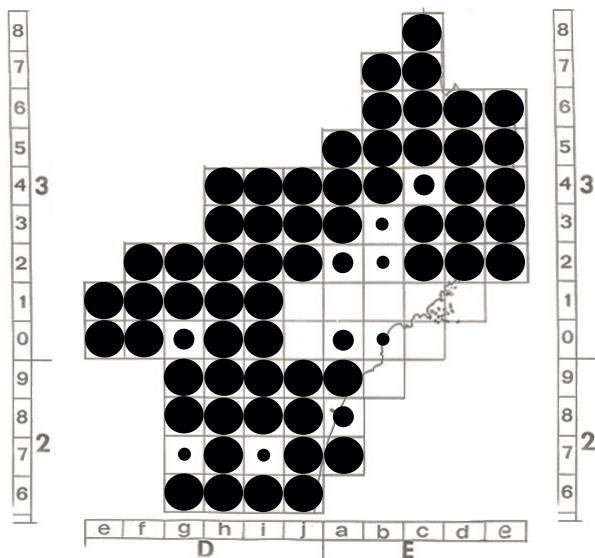
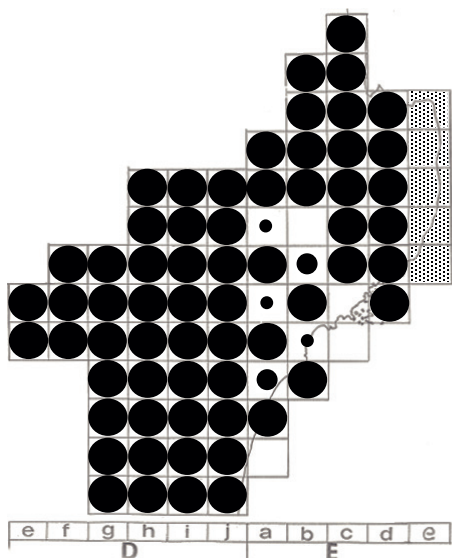
Nationellt har entitan minskat mycket kraftigt, 50-80% under den senaste trettioårsperioden. Under senare år har tillbakagången avstannat. Ett effektivt skogsbruk med homogena granplanteringar missgynnar arten.

Atlas I - 1974-1983(85)

68 rutor av 72 (94%)
Säkra häckn.: 63 (88%)
Troliga häckn.: 2 (3%)
Möjliga häckn.: 3 (4%)

Atlas II – 2004-2009

64 rutor av 72 (89%)
Säkra häckn.: 54 (75%)
Troliga häckn.: 5 (7%)
Möjliga häckn.: 5 (7%)



Talltita

Talltitan trivs som namnet antyder gärna i barrskog, både tall, och som det norska namnet granmeis signalerar, gran. Den föredrar äldre skog med inslag av äldre och döda lövträd. Boet gräver den gärna ut i en gammal murken trädstam.

Talltitan är en av de arter som minskat mest mellan atlasomgångarna, från 67 till bara 36% av antalet rutor. Bestånden har glesnat betydligt längs kusten och på Linderödsåsen.

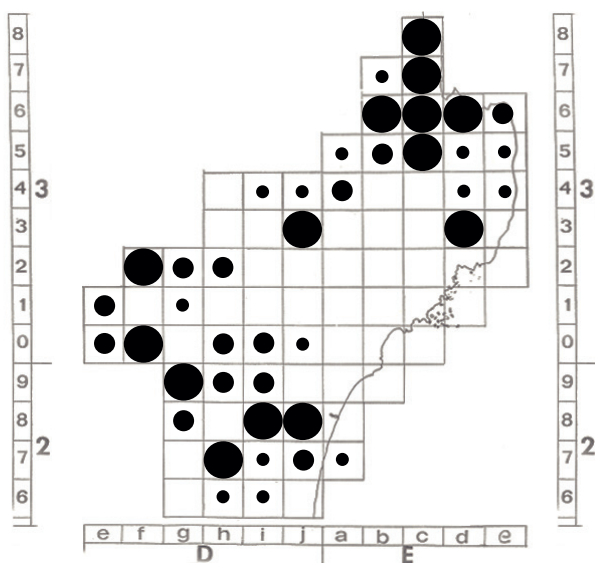
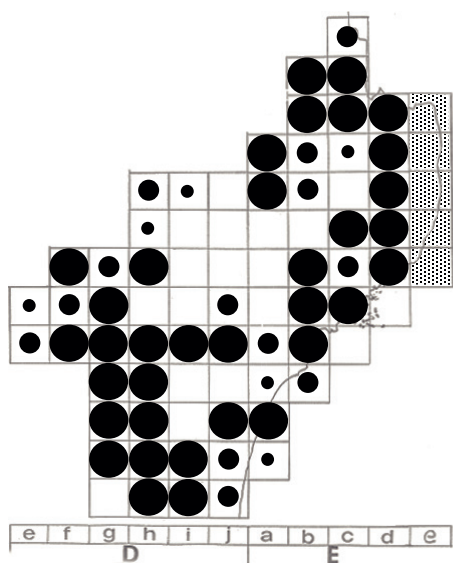
Även nationellt är tillbakagången för talltitan närmast katastrofal och uppgår till inte mindre än 50-80% under de senaste trettio åren. Tillbakagången fortsätter och verkar inte stanna av. Ett mer rationellt skogsbruk, där viktiga strukturer för talltitan försvunnit, torde vara främsta orsaken.

Atlas I - 1974-1983(85)

54 rutor av 72 (75%)
Säkra häckn.: 35 (49%)
Troliga häckn.: 13 (18%)
Möjliga häckn.: 6 (8%)

Atlas II – 2004-2009

38 rutor av 72 (53%)
Säkra häckn.: 14 (19%)
Troliga häckn.: 12 (17%)
Möjliga häckn.: 12 (17%)



Stjärtmes

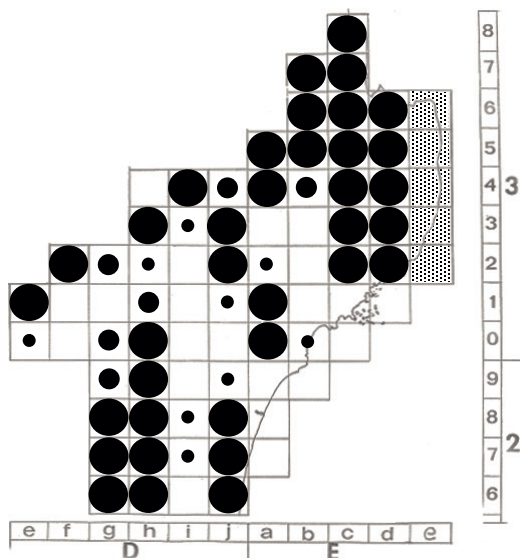
Stjärtmesen gillar oskötta löv- och blandskogar, gärna med inslag av fuktstråk. Den finns spridd över hela området med glesast förekomst inom odlade områden på slätten.

Stjärnesen har blivit något vanligare mellan inventeringsomgångarna och andelen rutor med säker eller trolig häckning har ökat från 58 till 68%.

Arten har ökat med 10-20% under den senaste tioårsperioden i Sverige. Någon förklaring till ökningen har inte redovisats.

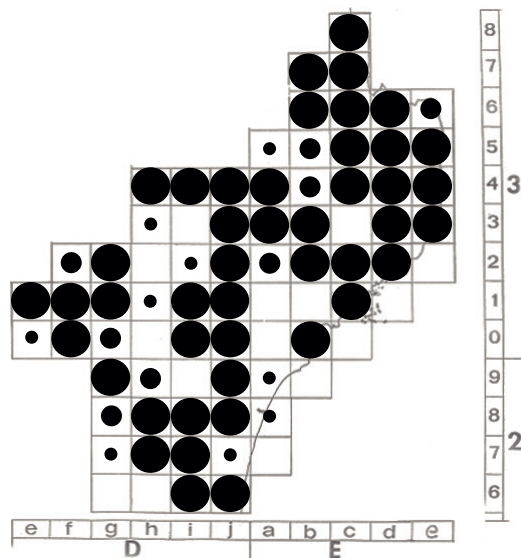
Atlas I - 1974-1983(85)

51 rutor av 72 (71%)
Säkra häckn.: 36 (50%)
Troliga häckn.: 6 (8%)
Möjliga häckn.: 9 (13%)



Atlas II – 2004-2009

58 rutor av 72 (81%)
Säkra häckn.: 42 (58%)
Troliga häckn.: 7 (10%)
Möjliga häckn.: 9 (13%)



Skäggmes

Skäggmesen är ett nytillskott till vårt område. Den trivs bäst i slättsjöar med stora områden av gammal flerårig bladvass.

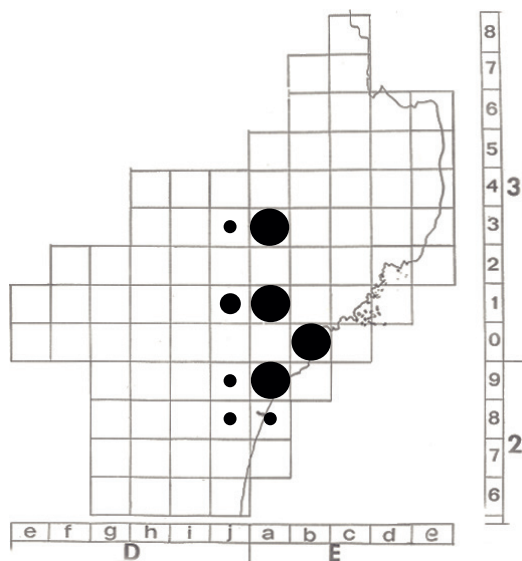
Det finns inga rapporter från första atlasinventeringen. Från den andra föreligger säker eller trolig häckning i fyra altarutor, Åspet, Egesideområdet, Hammarsjön och södra Råbelövssjön. Nationellt har skäggmesen ökat, men underlaget är för magert för att det skall gå att göra några beräkningar. Arten är känslig för hårda vintrar och möjligen kan en ökad förekomst av milda vintrar i norra Europa ha bidragit till att arten etablerat sig i vårt område.

Atlas I - 1974-1983(85)

0 rutor av 72 (0%)
Säkra häckn.: 0 (0%)
Troliga häckn.: 0 (0%)
Möjliga häckn.: 0 (0%)

Atlas II – 2004-2009

9 rutor av 72 (13%)
Säkra häckn.: 4 (6%)
Troliga häckn.: 1 (1%)
Möjliga häckn.: 4 (6%)



Pungmes

Pungmesen är en relativt sen invandrare till Sverige. De första fynden gjordes på sextioalet och i början av 1970-talet iaktogs den första häckningen. Den häckar gärna längs näringsrika vattendrag med sumpiga stränder som hyser vass, kaveldun och videbuskage. Den utnyttjar gärna en björk att hänga sitt speciella bo i.

Jämför man de båda atlastillfällena, ser man ingen nämnvärd skillnad i utbredningen. Utöver i våtmarksområdet längs Helgeån finns fynd eller häckningsuppgifter från Råbelövssjön och Axeltorpsviken i Ivösjön.

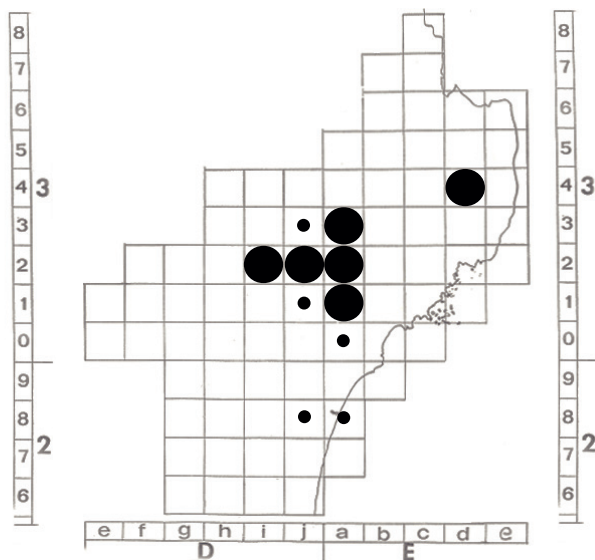
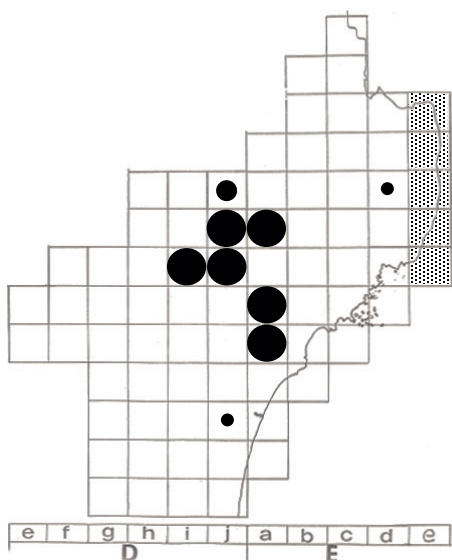
Efter etableringen på 1970-talet ökade arten kraftigt, mer än 80%, för att sedan minska med 10-20% under den senaste tioårsperioden. Någon förklaring till förändringarna finns inte. På flera platser, bl a i Sydvästskåne, har "skräpmarken" pungmesen häckat i exploaterats för olika verksamheter. Arten är med på svenska rödlistan och klassas som "starkt hotad" (EN). Idag hyser våtmarkerna i Vattenriket omkring en tredjedel av den skånska populationen.

Atlas I - 1974-1983(85)

9 rutor av 72 (13%)
Säkra häckn.: 6 (8%)
Troliga häckn.: 1 (1%)
Möjliga häckn.: 2 (3%)

Atlas II – 2004-2009

11 rutor av 72 (15%)
Säkra häckn.: 6 (8%)
Troliga häckn.: 0 (0%)
Möjliga häckn.: 5 (7%)



Nötväcka

Nötväckan häckar i allehanda skogsmiljöer med inslag av lövträd. Den bygger sitt bo i gamla bohål i träd, ofta uthackade av hackspett, eller i en holk.

Nötväckan har blivit vanligare mellan atlasinventeringarna och andelen rutor med säker eller trolig häckning har ökat från 85 till 93% av rutorna.

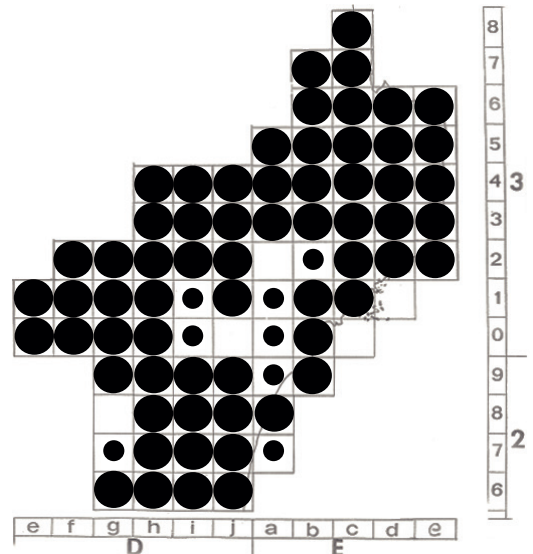
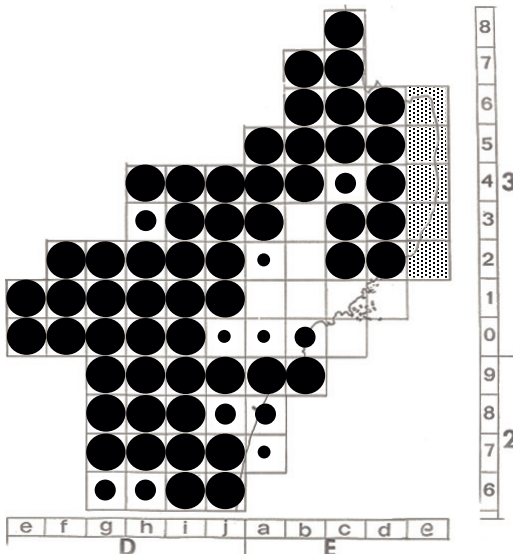
Nationellt har nötväckan ökat med 20-30% under den senaste trettioårsperioden. Arten har ökat både i antal och spridit sig längre norrut i Sverige. Milda vintrar har framförts som en möjlig orsak. Mildare vintrar känns dock inte som en så bra förklaring till varför den i vårt område ökat i antal och spridit sig ut på slätten och längs delar av kusten.

Atlas I - 1974-1983(85)

65 rutor av 72 (90%)
Säkra häckn.: 54 (75%)
Troliga häckn.: 7 (10%)
Möjliga häckn.: 4 (6%)

Atlas II – 2004-2009

67 rutor av 72 (93%)
Säkra häckn.: 59 (82%)
Troliga häckn.: 8 (11%)
Möjliga häckn.: 0 (0%)



Trädkrypare

Trädkryparen häckar i skogar, parker och större trädgårdar, gärna med inslag av träd i olika åldrar.

Vid jämförelse mellan inventeringarna ser man ingen skillnad i utbredningen. Antalet rutor med säkra och troliga häckningar är detsamma .

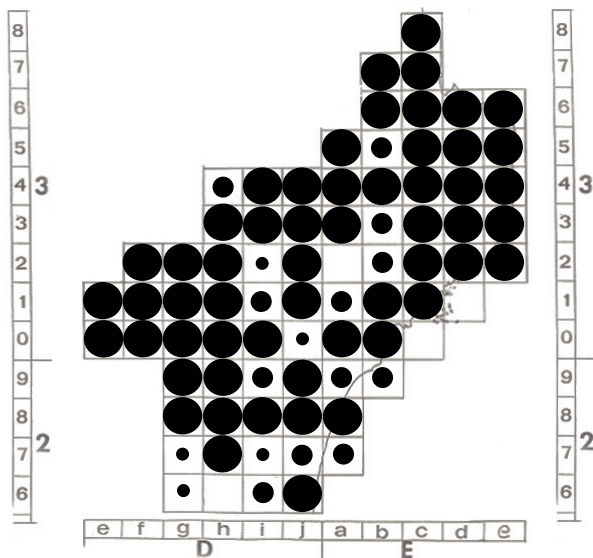
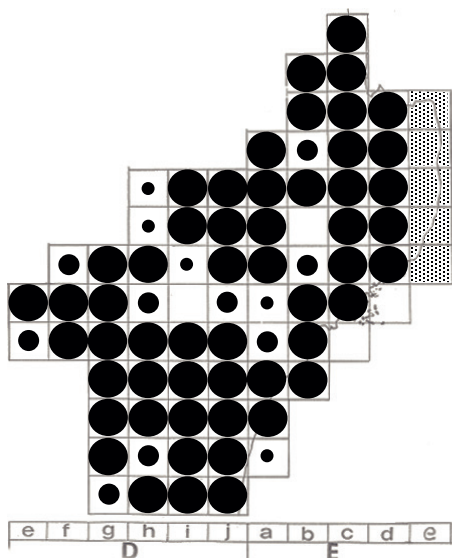
Trädkryparen har minskat i Sverige under den senaste trettioårsperioden, en minskning som tilltagit under de senaste tio åren och då uppgått till 30-50%. Anledningen anses vara det moderna skogsbruket, som resulterar i mindre strukturellt komplexa skogar (dvs skogar med stor olikåldrighet, varierande trädslagsförekomst och förekomst av död ved). Troligen har trädkryparpopulationen påverkats även i vårt område, men inte så mycket att det inneburit att arten försvunnit från några atlasrutor.

Atlas I - 1974-1983(85)

68 rutor av 72 (94%)
Säkra häckn.: 54 (75%)
Troliga häckn.: 9 (13%)
Möjliga häckn.: 5 (7%)

Atlas II – 2004-2009

64 rutor av 72 (89%)
Säkra häckn.: 51 (71%)
Troliga häckn.: 12 (17%)
Möjliga häckn.: 5 (7%)



Törnskata

Törnskatan trivs i öppna buskbevuxna betesmarker i odlingslandskapet. Ibland fungerar också hyggen i skogslandskapet som häckningsmiljö.

Man ser en ganska likartad bild när man jämför atlaskartorna för törnskatan under de olika inventeringsomgångarna. En marginell minskning kan konstateras, från 66 till 63 rutor med säkra och troliga häckningar.

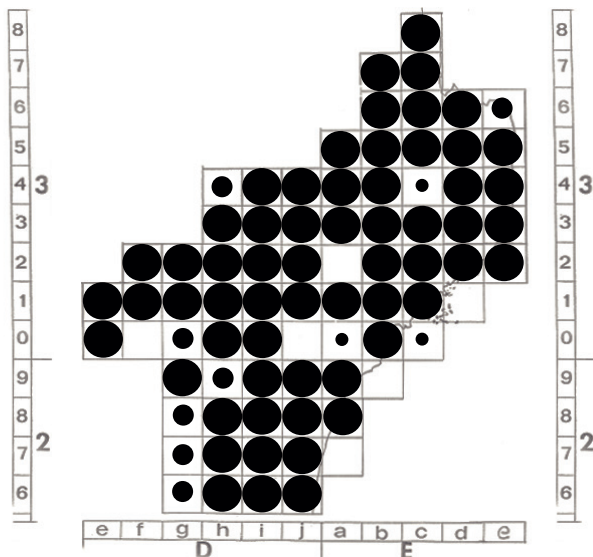
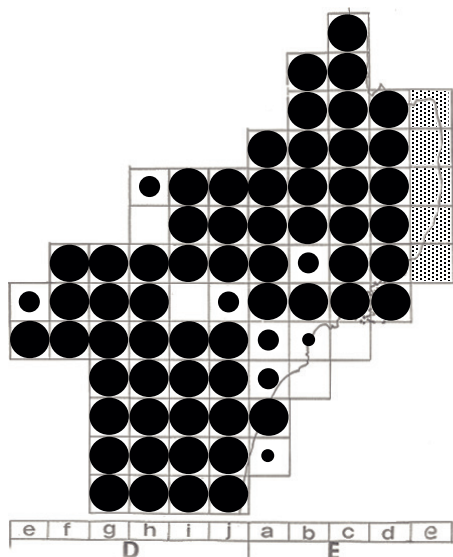
Törnskatan har minskat mycket kraftigt, 30-50%, i Sverige under den senaste trettioårsperioden. Minskningen har nu avstannat och de senaste tio åren har ingen förändring skett. Försämrade förhållanden i övervintringsområdena i tropiska Afrika anges som trolig orsak.

Atlas I - 1974-1983(85)

68 rutor av 72 (94%)
Säkra häckn.: 60 (83%)
Troliga häckn.: 6 (8%)
Möjliga häckn.: 2 (3%)

Atlas II – 2004-2009

66 rutor av 72 (92%)
Säkra häckn.: 57 (79%)
Troliga häckn.: 6 (8%)
Möjliga häckn.: 3 (4%)



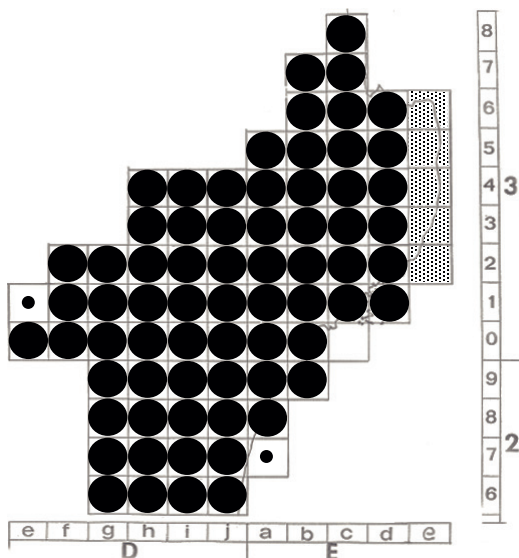
Skata

Skatan trivs i människans närhet och finns så väl i staden som kring bebyggelse på landsbygden. Skatan uppvisar en oförändrad utbredningsbild mellan atlasomgångarna.

Inte heller på nationell nivå kan några beståndsförändringar eller förändringar i utbredningen noteras.

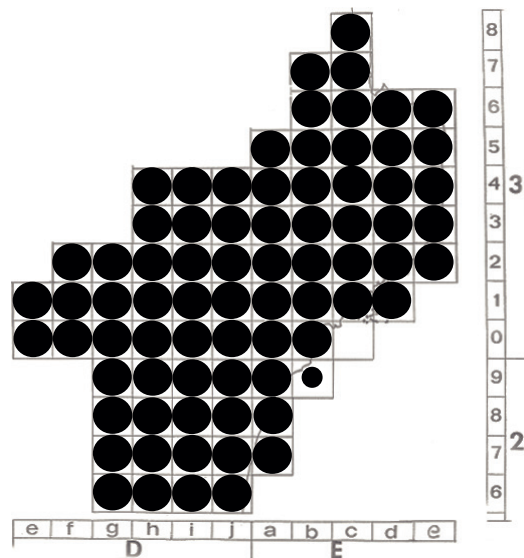
Atlas I - 1974-1983(85)

71 rutor av 72 (99%)
Säkra häckn.: 69 (96%)
Troliga häckn.: 0 (0%)
Möjliga häckn.: 2 (3%)



Atlas II – 2004-2009

71 rutor av 72 (99%)
Säkra häckn.: 70 (97%)
Troliga häckn.: 1 (1%)
Möjliga häckn.: 0 (0%)



Nötskrika

Nötskrikan finns i blandskogar av olika slag. Det är positivt om det finns ek i närheten eftersom den gärna samlar och gömmer ekollon på hösten, som den sedan nyttjar under vintern.

Nötskrikan har gått tillbaka mellan atlasomgångarna. Minskningen har varit störst på de centrala delarna av slätten. Andelen rutor med säker och trolig häckning har minskat från 85 till 71%.

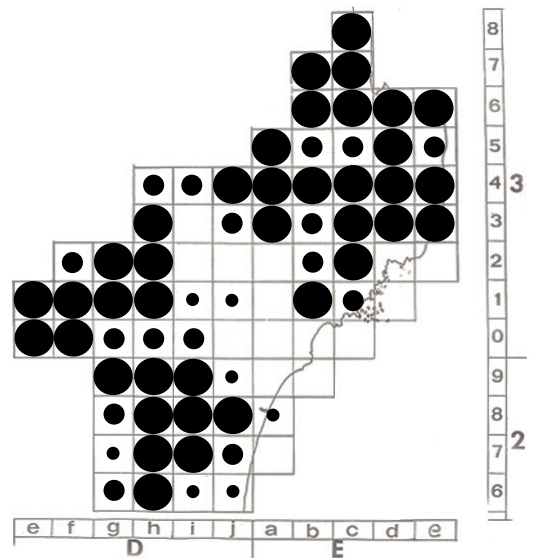
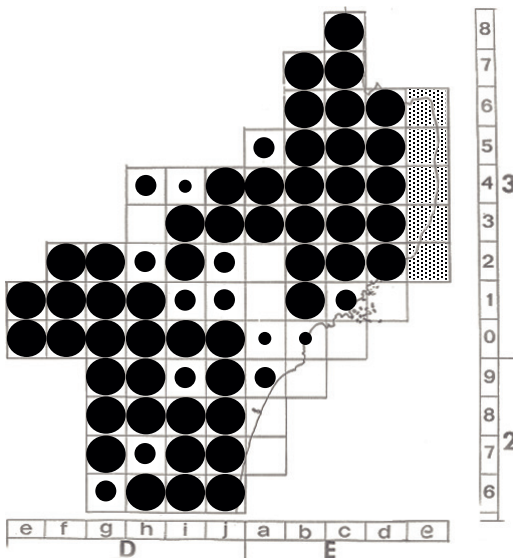
Även nationellt har en långsiktig minskning skett med 10-20% den senaste trettioårsperioden. Minskningen har stannat av under senare år. Någon förklaring till minskningen har inte presenterats.

Atlas I - 1974-1983(85)

64 rutor av 72 (89%)
Säkra häckn.: 50 (69%)
Troliga häckn.: 11 (15%)
Möjliga häckn.: 3 (4%)

Atlas II – 2004-2009

58 rutor av 72 (81%)
Säkra häckn.: 36 (50%)
Troliga häckn.: 15 (21%)
Möjliga häckn.: 7 (10%)



Nötkråka

Nötkråkan häckar i äldre granskog. Genom att den naturliga sydgränsen för gran går i trakterna av Immeln har arten gynnats av den omfattande plantering av gran som skett söder om denna gräns under 1900-talet. Det krävs ytterligare en förutsättning för att arten skall finnas och det är tillgång till hassel och hasselnötter i närheten, som den samlar, gömmer och sedan till stor del lever av under vintern.

Nötkråkan har minskat mycket kraftigt i vårt område, från 26 till 9 rutor med säker eller trolig häckning.

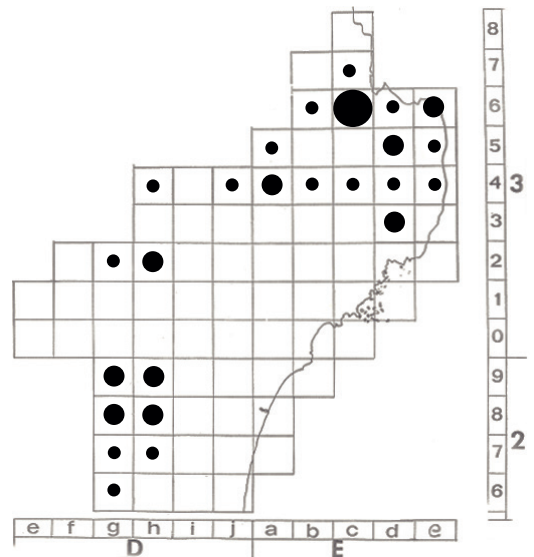
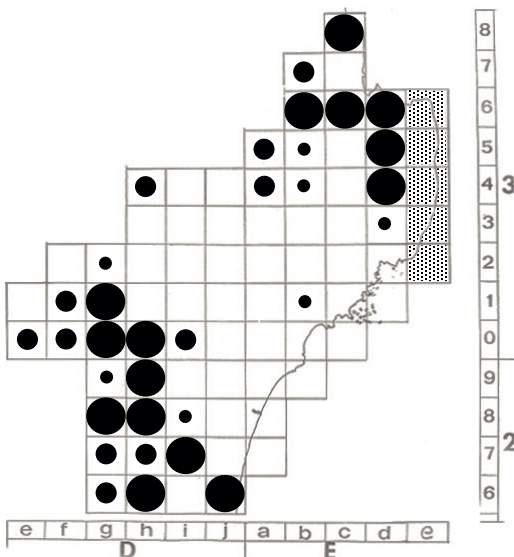
Även nationellt har arten minskat, men inte alls i samma omfattning. Man kan fundera över varför arten minskat så kraftigt hos oss. En gissning är att förekomsten av hassel minskat i skogsbygderna efterhand som gamla torp och gårdar med hassel i stengårdsgårdar och betesmarker övergivits och ersatts med planterad skog. Kanske har även förekomsten av äldre gran minskat?

Atlas I - 1974-1983(85)

33 rutor av 72 (46%)
 Säkra häckn.: 15 (21%)
 Troliga häckn.: 11 (15%)
 Möjliga häckn.: 7 (10%)

Atlas II – 2004-2009

22 rutor av 72 (31%)
 Säkra häckn.: 1 (1%)
 Troliga häckn.: 8 (11%)
 Möjliga häckn.: 13 (18%)



Kaja

Kajan finns ofta nära bebyggelse och odlingsmark. Den placerar sitt bo i en skorsten eller stort hål i ett träd.

Det finns en tendens till att kajan går tillbaka i den nordöstra skogsdominerade delen av området. Här saknas säkra och troliga häckningar i flera atlasrutor. Anledningen skulle kunna vara minskning av de återstående odlingsmarkerna, färre hus och sämre tillgång till lämpliga bohål.

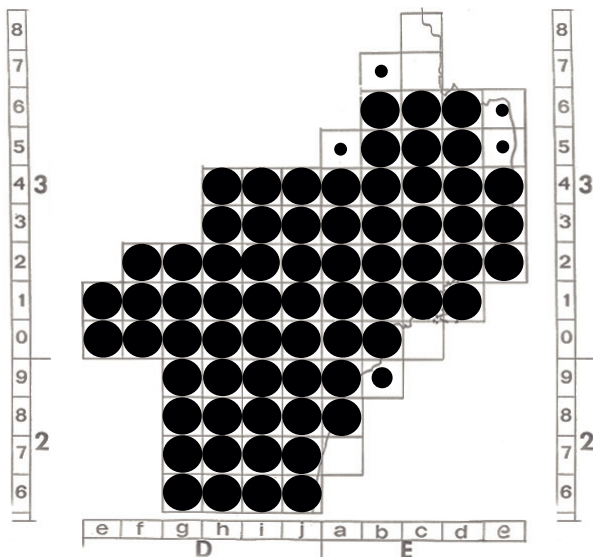
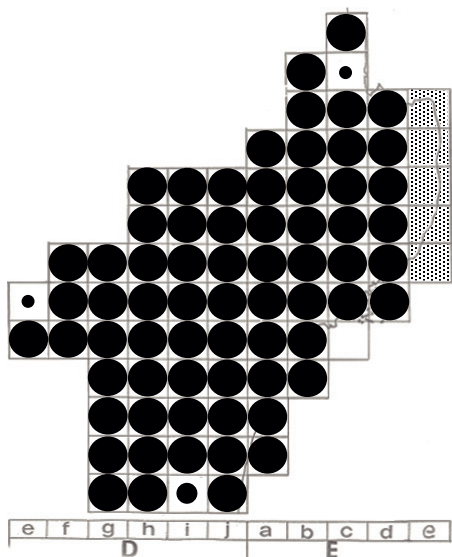
Nationellt har arten ökat under lång tid och den senaste tioårsperioden har ökning varit 20-30%.

Atlas I - 1974-1983(85)

71 rutor av 72 (99%)
Säkra häckn.: 68 (94%)
Troliga häckn.: 1 (1%)
Möjliga häckn.: 2 (3%)

Atlas II – 2004-2009

68 rutor av 72 (94%)
Säkra häckn.: 65 (90%)
Troliga häckn.: 1 (1%)
Möjliga häckn.: 2 (3%)



Råka

Råkan är lite av en karaktärsart för de skånska odlingsbygderna. I början av 1900-talet minskade arten dock kraftigt, förmodligen genom ökad förföljelse av människan. Minskningen spädades på av ökad miljögiftsanvändning (bl a kvicksilverbetning av utsäde) inom jordbruket. Arten har sedan återhämtat sig.

Det har skett en 50-procentig ökning mellan atlasinventeringen, från 20 till 31 rutor med säker eller trolig häckning.

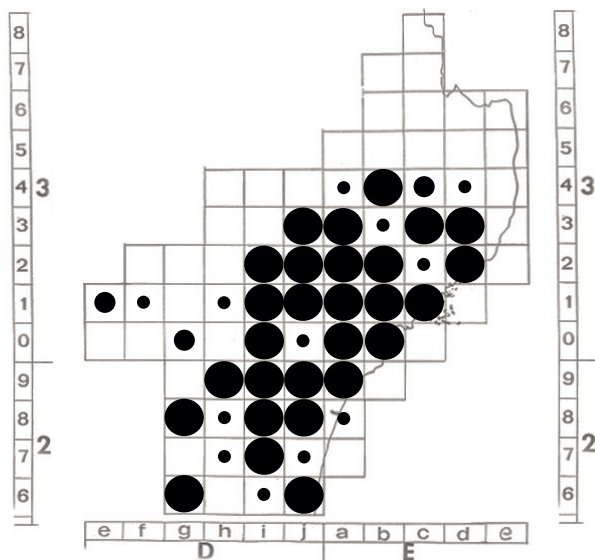
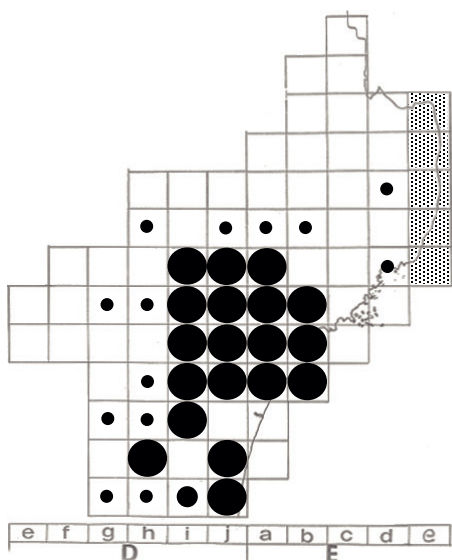
Nationellt har den långsiktiga ökningen varit mycket kraftig, mer än 80% de senaste trettio åren. Ökningen har nu stannat av. Någon anledning till ökningen och spridningen i landet har inte redovisats, men minskad giftnvändning inom jordbruket kan förmodas vara en viktig anledning.

Atlas I - 1974-1983(85)

33 rutor av 72 (46%)
Säkra häckn.: 19 (26%)
Troliga häckn.: 1 (1%)
Möjliga häckn.: 13 (18%)

Atlas II – 2004-2009

43 rutor av 72 (60%)
Säkra häckn.: 28 (39%)
Troliga häckn.: 3 (4%)
Möjliga häckn.: 12 (17%)



Kråka

Kråkan är en vanlig och spridd art över hela vårt område.

Det har inte skett någon förändring mellan atlasinventeringarna och den fanns vid båda tillfällena med säker eller trolig häckning i 96% av rutorna.

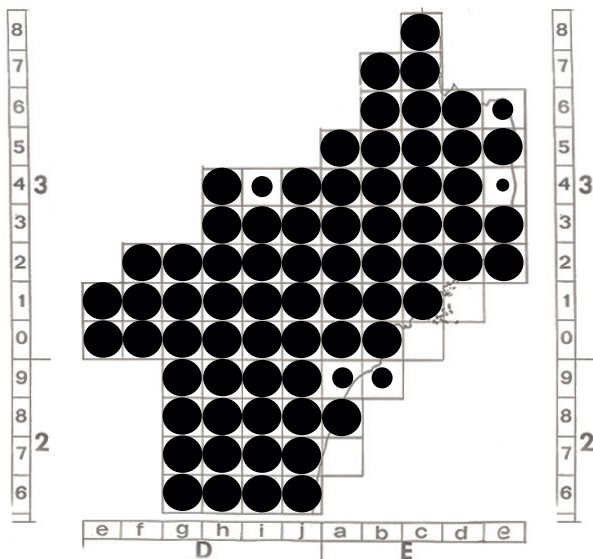
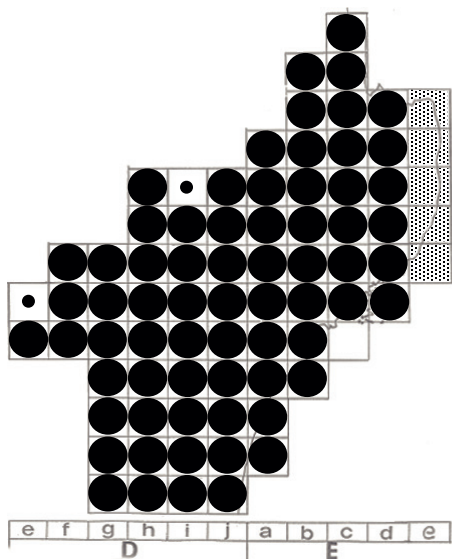
Nationellt har kråkan minskat med 30-50% under den senaste trettioårsperioden. Tillbakagången har fortsatt in i sen tid, men i minskad omfattning. Det finns ingen förklaring till tillbakagången.

Atlas I - 1974-1983(85)

71 rutor av 72 (99%)
Säkra häckn.: 69 (96%)
Troliga häckn.: 0 (0%)
Möjliga häckn.: 2 (3%)

Atlas II – 2004-2009

38 rutor av 72 (53%)
Säkra häckn.: 14 (19%)
Troliga häckn.: 12 (17%)
Möjliga häckn.: 12 (17%)



Korp

Före sjuttioalets början var korpen en ovanlig fågel i vår bygd. Den fanns sällsynt i otillgängliga skogstrakter och man såg den mest under vintern när den kom fram till åtlar eller trafikdödat vilt. Numera är den spridd och vanlig. I åkerlandskapet på slätten ser man ofta dess bo i stora kraftledningsstolpar.

Korpen har ökat kraftig mellan atlasinventeringarna, från säker och trolig häckning i 54% av rutorna vid första till 86% vid senaste atlasinventeringen.

Nationellt har korpen ökat mer än 80% under senaste trettioårsperioden. Ökningstakten har stannat upp under senare år. Anledningen till att arten ökat så kraftigt tål att funderas över. De små bestånden av korp tidigare under 1900-talet kan bero på att korpen, liksom många rovfåglar hölls efter hårt. Minskat jakttryck kan därför vara en förklaring till ökningen. Ökad tillgång till bytesdjur kan vara en annan och här kanske man kan dra en parallell till gladan som också ökat kraftigt, finns i samma miljöer och också gärna lever att dött vilt.

Atlas I - 1974-1983(85)

30 rutor av 72 (42%)
Säkra häckn.: 30 (42%)
Troliga häckn.: 9 (13%)
Möjliga häckn.: 19 (26%)

Atlas II – 2004-2009

69 rutor av 72 (96%)
Säkra häckn.: 50 (69%)
Troliga häckn.: 12 (17%)
Möjliga häckn.: 7 (10%)

